

Sygn. akt II S 52/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Piotr Kaczmarek

Sędziowie SSA Barbara Krameris

SSA Edyta Gajgał (spr.)

po rozpoznaniu w sprawie ze skargi **P. S.**

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Legnicy, sygn. akt III K 85/18, o wydanie wyroku łącznego bez nieuzasadnionej zwłoki

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 75)

p o s t a n a w i a

I. **oddalić skargę,**

II. **zwolnić P. S. od kosztów postępowania w sprawie ze skargi, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 3 grudnia 2018 r. (data wpływu do Sądu Okręgowego w Legnicy) skazany P. S. wniósł o skargę o stwierdzenie, że doszło do przewlekłości w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Legnicy w sprawie III K 85/18 oraz zasądzenie na jego rzecz 5.000,00 zł z tytułu, jak to określił, odszkodowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga P. S. na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie III K 85/18 Sądu Okręgowego w Legnicy okazała się niezasadna i z tego powodu podlegać musiała oddaleniu.

Stosownie do art. 2 ust. 1 i 1a ustawy o skardze, naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, ma miejsce wówczas gdy skutek działań lub zaniechań sądu lub prokuratora postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności prawnych i faktycznych. Badając zasadność skargi oceniać w szczególności należy terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu zakończenia postępowania przy uwzględnieniu charakteru sprawy, stopnia jej faktycznej i prawnej zawichości, znaczenia dla skarżącego rozstrzyganych w niej zagadnień oraz zachowania stron w szczególności tej, która zarzuca przewlekłość (art. 2 ust. 2 ustawy o skardze).

Nie budzi wątpliwości, że przewlekłość postępowania jest kategorią obiektywną, a obowiązkiem państwa jest zagwarantowanie, by sprawy osób podległych jego jurysdykcji toczyły się bez zbędnej zwłoki (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 6.01.2006 r., (...) 154/05 i cyt. tam orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz poglądy doktryny). Nie ulega też wątpliwości, że ocena, czy w konkretnej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, nie powinna ograniczać się wyłącznie do analizy czasu trwania postępowania i subiektywnych odczuć skarżącego, ale powinna być wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań

zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi zachowanie określonych procedur (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 maja 2005r. sygn. akt II S 26/05).

Niewątpliwie, w przypadku spraw o wydanie wyroku łącznego czas trwania sprawy niejednokrotnie ma bardzo duże znaczenie, jeżeli uwzględni się, że zgodnie z art. 85 § 2 k.k., w obecnym brzmieniu, łączeniu podlegać mogą tylko kary wymierzone i podlegające wykonaniu. W badanym jednakże przypadku w ocenie Sądu Apelacyjnego do przewlekłości postępowania nie doszło.

Skazany zwrócił się z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego do Sądu Okręgowego w Legnicy pismem z dnia 31 lipca 2018 r. (data wpływu do Sądu Okręgowego). Sąd Okręgowy niezwłocznie podjął działania konieczne do wydania orzeczenia. W dniu 1 sierpnia 2018 r. zwrócono się o odpis wyroku w sprawie o sygn. akt II K 387/18 do Sądu Rejonowego w Legnicy (k. 8) oraz z wnioskiem do Zakładu Karnego w G. o przesłanie opinii o skazanym (k. 9). Tego samego dnia uzyskano dane o karalności skazanego (k. 16). Opinia o zachowaniu skazanego wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 27 sierpnia 2018 r. (k. 10). W dniu 18 września ponaglił Sąd Rejonowy w Legnicy o nadesłanie wskazanego wyżej wyroku (k. 15). Sąd ten w dniu 21 września 2018 r. przesłał odpis wyroku, który wpłynął do Sądu Okręgowego w dniu 24 września 2018 r. (k. 19).

Tego dnia wyznaczono termin rozprawy na dzień 17 października 2018 r. (k. 23) oraz wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie radcy prawnego A. K. (k. 24). W dniu 17 października 2018 r. rozprawę odwołano z uwagi na chorobę sędziego referenta (k. 28). W dniu 18 października 2018 r., z uwagi na zwrot podwójnie awizowanej przesyłki adresowanej do wyznaczonego obrońcy z urzędu, ustalono, że radca prawny A. K. nie wykonuje już zawodu (k. 30). W dniu 30 października 2018 r. (k. 29) wyznaczono kolejny termin rozprawy na 28 listopada 2018 r., a w dniu 31 października 2018 r. wyznaczono nowego obrońcę z urzędu –adwokata M. K. (k. 30).

W dniu 24 sierpnia 2018 r. (k. 1 akt II K 116/18), niezależnie od skazanego Dyrektor Zakładu Karnego w G. zwrócił się z pismem do Sądu Rejonowego w Legnicy z informacją, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. W dniu 29 września 2018 r. wydano zarządzenie w celu uzyskania danych o karalności skazanego, które to zarządzenie wykonano w dniu 7 września (k. 5). W dniu 25 września 2018 r. Sąd Rejonowy przekazał sprawę skazanego, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k., Sądowi Okręgowemu w Legnicy, zgodnie z właściwością rzeczową, po uprawomocnieniu się orzeczenia w tym przedmiocie przekazując temu Sądowi akta sprawy. Sprawa wpłynęła do Sądu Okręgowego w Legnicy w dniu 6 listopada 2018 r.

W dniu 28 listopada 2018 r., po połączeniu obu spraw do wspólnego rozpoznania, Sąd Okręgowy wydał wyrok (k. 34 - 35). W dniu 4 grudnia 2018r. obrońca skazanego złożył wniosek o doręczenie mu wyroku wraz z uzasadnieniem i już dwa dni później, w dniu 6 grudnia 2018 r., Sąd sporządził uzasadnienie i zostało ono tego samego dnia doręczone obrońcy (k. 38).

W świetle tych ustaleń nie można zgodzić się ze skarżącym, gdy utrzymuje, że postępowanie w sprawie toczyło się opieszale. Sąd procedował bowiem bez zbędnej zwłoki, wszystkie czynności wykonywane były, w ocenie Sądu Apelacyjnego, w odpowiednim tempie. Okoliczności, które wpłynęły na nieznaczne przedłużenie rozpoznawania sprawy to niezależnie od siebie - choroba sędziego referenta oraz wykreślenie z listy radców prawnych wyznaczonego obrońcy z urzędu. Podkreślić jednak należy, że okoliczności te wystąpiły w tym samym czasie i są okolicznościami w pełni obiektywnymi, uzasadniającymi przesunięcie w czasie rozpoznania sprawy skazanego P. S.. Na pojawiające się obiektywne przeszkody Sąd Okręgowy reagował natychmiastowo. Niezależnie od braku jakichkolwiek uchybień przez Sąd procedujący w tej sprawie, podkreślić należy, że już samo stwierdzenie tego, że od daty wpływu wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego do wydania wyroku przez Sąd I instancji minęło mniej niż 4 miesiące jest wystarczające do uznania, że do przewlekłości dojść nie mogło. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ma więc podstaw do uwzględnienia skargi skazanego.

Skazany został w trybie art. 623 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze zwolniony od opłaty od skargi z uwagi na swój stan majątkowy. Stan ten w rozumieniu art. 624 § 1 k.p.k. stanowi również podstawę

do zwolnienia skazanego od kosztów postępowania w sprawie ze skargi, zwłaszcza że jego sytuacja majątkowa nie uległa zmianie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

SSA Edyta Gajgał SSA Piotr Kaczmarek SSA Barbara Krameris